

Kurkijokelainen

Kurkijokelaisen, hiitolaisen ja karjalaisen hengen vaalija ja ajankohtaisten kysymysten selvittäjä

Nro 22-23 • Perjantaina 2. kesäkuuta 2006

57. VUOSIKERTA

Irtonumero 2 € (sis. alv 22 %)

Karjalan kiinteistöjä yritetään saada oikeille omistajille

”Vain raja siirtyi 1944, eivät kiinteistöjen omistusoikeudet”

Helsinkiläinen asianajaja Kari Silvennoinen on ryhtynyt valmistelemaan oikeustoimien käymistä Venäjän valtiota vastaan, kertoi 23.5. Helsingin Sanomat Jukka Harjun laatimassa uutisessa. Silvennoinen yrittää saada oikeuden kautta sodissa menetetyt Karjalan, Sallan, Petsamon ja Suomenlahden saarilla olleet kiinteistöt palauteuiksi niille omistajille, joilla oli niihin omistus sodan alkaessa ja jotka

olivat niiden laillisia omistajia 4.9.1944, jolloin Suomi ja Neuvostoliitto tekivät aselevon.

Silvennoisen mukaan tilanne on muuttunut itänaapurissamme niin paljon, että voidaan todeta Venäjän rikkovan ihmisoikeussopimuksen omaisuudensuojaa, ”koska estää kiinteistöjen oikeita omistajia käyttämästä kiinteistöjä”. Tähän prosessiin hän kaipaa muutamia kymmeniä asiakkaikseen, jotta pääsisi

esittämään vaatimuksen Venäjän valtiolle. Seuraavana kohteena olisi Euroopan ihmisoikeustuomioistuimien, koska olettaa sopii, että Venäjä ei vaatimukseen noin vain suostu.

Vaikka suurin osa kiinteistöistä on tuhoutunut, niin maa on ainakin jäljellä, ja kiinnostus kohdistuu juuri siihen. ”Riittää kun saadaan sille todellinen omistaja, jotta hän voi käyttää kiinteistön valintavaltaa, siis pystyy

esimerkiksi luovuttamaan sen tai perimään vuokraa”, toteaa Silvennoinen kyseisessä artikkelissa.

Varmaankin monet tuhannet suomalaiset ovat lämpimästi kannattamassa Kari Silvennoisen aloittamaa prosessia ja toivoa sopii, että se tuotaisi meidän evakkojen ja heidän perillistensä kannalta hyviä tuloksia.

Eino Vepsä

Onnittelemme uusia ylioppilaita

Elisenvaaran lukio

Pöytyältä Pauliina Aalto, Janina Arojoki, Laura Hautaviita, Laura Hurme, Vee-ra Jussilainen, Elina Kantola, Aino Ketola, Elina Ke-

tola, Kimmo Kiiski, Jari Knuutila, Sanna Koivusaa-ri, Johanna Kulmala, Maija Lahti, Tuomas Lampinen, Patrik Lehto, Pauliina Niemi, Suvi-Riikka Saarijoki,

Matti Sahla, Päivi Salmi-nen, Elisa Saura, Juho Siikarla, Jaana Tamminen, Lauri Tilkanen, Tuomas Toriseva ja Iлона Viitasaa-ri, Aurasta Mikko Hakala,

Antti Kulmala, Mikko Laakso, Lasse Pouri, Katriina Rauman, Minna Ruohonen, Heini Varjonen ja Leena Vuori sekä Melliläs-tä Eveliina Rokka.

Sivuillamme TÄNÄÄN mm.

Moskovan rauhanneuvottelujen 1944 pöytäkirjat, osa 1	4
Marttojen Hyvän olon ilta	4-5
Heikinmaan muistelmat, osa 30	6
Enteet ja kummitukset	7
Mielipide TV-dokumentista	7

Seuraavat Kurkijokelaiset ilmestyvät
16.6., 30.6., 7.7., 21.7., 4.8.

Toimitus on kiinni to 8.6. ja pe 9.6., jolloin toimittaja on Kurkijoella, sekä pe 16.6., jolloin alkaa Karjalaiset kesäjuhlat. Asioida voi muina päivinä.

Kurkijoki-museo Ila

odotetaan Sinua kesäviikonloppuisin. Oletko jo tutustunut? Museolle matkaa n. 18 km Loimaan keskustasta.

Aukioloajat 3.6.-27.8.
lauantaina klo 12-16
sunnuntaina klo 12-16

Yhteydenotot puh. 050-403 6050

Kurkijoki-museo Kojonperäntie 446, Kojonperä. Opasteet 2-tieltä (noin 20 km Humppilasta Porin suuntaan) ja Loimaa-Alastaro -tieltä (lähellä Hirvikoskea)

Kaatuneita kunnioitettiin Helsingissä

Tänä vuonna oli Pääkaupungin Karjalaiset Nuoret ry:n vuoro järjestää Kaatuneiden muistopäivän sepeleenlasku Karjalaan jääneiden vainajien muistomerkillä Helsingin Hietaniemessä. Tilaisuudessa puhuivat Isä Markku ja Isä Juha Helsingin ortodoksisesta seurakunnasta ja Jari Leinonen Taivallahden evl. seurakunnasta.

Järjestäjän edustajana sepeleen laski Saara Pöyri, ja karjalaisia hengellisiä lauluja esitti laulu-

kuoro Akkasikko. Suomen lippua kantoi Kurkijoki-Seuran edustaja Reijo Mälkiä (kolmas vasemmalta) airueinaan Irja Haili Suomen Säkkijärvi-seurasta ja Kurkijoen kansallispukuun pukeutunut Anna Sainio Kurkijoki-Seurasta, minkä omaa lippua kantoi puolestaan Sami Saarnio (oikealla). Tilaisuuden päätteeksi pidettiin kahvitilaisuus Karjalatalolla. Kuvat otti Pirkko Kaartinen.

Sanan Voimaa

- 2.6. Herra on minun valoni ja apuni, ketä minä pelkäisin? Herra on minun elämäni turva, ketä siis säikkysin? Ps. 27: 1
- 3.6. Älä vihastu, älä torju palvelijaasi, sinä olet aina ollut minun apuni. Älä nytkään jätä minua, älä hylkää, sinä Jumalani, sinä auttajani! Ps. 27: 9
- 4.6. Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikaansa, jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän. Joh. 3: 16
- 5.6. Sitä, joka uskoo häneen, ei tuomita, mutta se, joka ei usko, on jo tuomittu, koska hän ei uskonut Jumalan ainoaan Poikaan. Joh. 3: 18
- 6.6. Tämän jälkeen on tapahtuva, että minä vuodatan henkeni kaikkiin ihmisiin. Ja niin teidän poikanne ja tyttärensä profetoivat, nuorukaisenne näkevät näkyjä, vanhuksenne ennusunia. Joel 3: 1
- 7.6. Mutta jokainen, joka huutaa avukseen Herran nimeä, pelastuu. Siionin vuori ja Jerusalem on turvapaikka, niin Herra on luvannut. Ne, jotka Herra kutsuu, ne pelastuvat. Joel 3: 5
- 8.6. Kun sitten koitti helluntaipäivä, he olivat kaikki yhdessä koolla. Yhtäkkiä kuului taivaalta kohaudus, kuin olisi käynyt raju tuulenpuuska, ja se täytti koko sen talon, jossa he olivat. Apt. 2: 1-2
- 9.6. He näkivät tulenlieskoja, kuin kieliiä, jotka jakautuivat ja laskeutuivat

- itse kunkin päälle. He tulivat täyteen Pyhää Henkeä ja alkoivat puhua eri kielillä sitä, mitä Henki antoi heille puhuttavaksi. Apt. 2: 3-4
- 10.6. Sinä, Jumala, annat runsaat sateet, nääntyneen maasi sinä saat jälleen kukoistamaan. Sinun väkesi elää siellä, hyvydessäsi sinä huolehdit köyhistä, Jumala. Ps. 68: 10-11
- 11.6. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsiksi: kastaakaa heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettakaa heitä noudattamaan kaikkea, mitä minä olen käskenyt teidän noudattamaan. Matt. 28: 19-20
- 12.6. Näin sanoo Herra: "Taivas on minun valtaistuimeni, maa on koroke minun jalkojeni alla. Millaisen talon te minulle rakentaisitte, millaisen asuinsijan?" Jes. 66: 1
- 13.6. Kaiken tämän on minun käteni tehnyt, niin nämä ovat syntyneet, sanoo Herra. Köyhää minä katson, köyhää, hengeltään särkynyttä, sanani alla arkaa. Jes. 66: 2
- 14.6. Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä! Hän on siunannut meitä kaikella Hengen siunauksella, taivaallisilla aarteilla Kristuksessa. Ef. 1: 3
- 15.6. Jo ennen maailman luomista hän on valinnut meidät Kristuksessa olemaan edessään pyhiä ja nuhteettomia Kristuksessa osallisina. Ef. 1: 4

Merkipäivät

75 vuotta

Lämpimät Onnittelut
10.6.2006

Olavi Ahokkaalle

Jyväskylään!

t. Anja ja Veikko
Jarmo, Tuula, Niklas ja AleksOnnen-
kyyhky
lentää...

Jo kolme vuotta Eevi täyttää - ja täydelliseltä pikku tytöltä näyttää. Sydämelliset Onnittelumme 4.6.!

t. Kummitäti Nora ja kaikki muut läheiset

Murre sanoja

Viime numerossamme 20-21/19.5.2006 kurkijokelaisten murre sanojen ja -ilmaisujen vastaukset ovat Paulin muistin mukaan

1. sottuitti = yhteenveto tuloista ja menoista, 2. väätää = kusuu esim. lehmää kotiveräjälle, 3. aitus = eläin, joka ei pysy aitauksessa, 4. kätty = pullaetti,

5. toistupa = asunnon toisessa päässä sijaitseva helahuone, 6. järkinää = kii-reenvilkkää, 7. jampsii = turhaa kinastelua, 8. väkki = tilava huone, 9. paljo hotuu = tilaa suuntaan tai toiseen, 10. läkki = maitotonkka.

Seuraavien murreilmaisujen selitykset löytyvät

Kurkijokelaisen 16.6. ilmestyvästä numerosta.

1. sarrain
2. puhku
3. yletaikaa
4. kalakoitii
5. liitta
6. taasa
7. raanta
8. vommel
9. kulakka
10. hapo-haina

Juolaht mielehein...
Ihmeellinen kalansaalis

Riekkalan "kylämumolas" lapsina käydessämme löytyi tietenkin lähitaloista kavereita, joiden kanssa oli mukavaa keksiä kaikenlaista puuhaa. Varkuksen Reino alkoi kerran houkutella minua ja Anjaa lähtemään Rastaan rantaan. Eikä meitä paljon tarvinnutkaan houkutella, mehän oltiin valmiina lähtemään.

Siispä vain lastauduttiin veneeseen, ja Reino alkoi soutaa melskata Riekkalanlahden ylitse. Siellä rannassa olivat Rastaan pojat, ja melkoinen vilkse ja vilinä pihassa alkoi.

Sitten jossain vaiheessa menimme rantaan. Kun siinä matalassa kaislikkorannassa työnsimme venettä, tapahtui jotain erikoista: kuului vain melkoinen molskaus, ja hauki hyppäsi veneeseen! Ettei menisi ihan kalavaleen puolelle,

täytynee tunnustaa, ettei se mikään jättiläiskokoinen suinkaan ollut. Lieneekö ollut ihan kilon painoinenkaan. Ihmeellinen kalansaalis se kuitenkin oli.

Tietenkin lähdimme sitä kamalalla meuhkeella aikuisille näyttämään. Ihme että kukaan mitään selvää selostuksestamme sai, sillä jokainen puhua pärpätti yhtäaikaa ja selitti, mitä oikein oli tapahtunut. Mutta uskottavahan se aikuistenkin lopulta oli, sillä meillä oli sätkyttelevä hauki todisteena.

Reino teki erään kerran (en muista, oliko se tuolla samaisella kerralla) meille Anjan kanssa varsinaisen tempun. Keskellä Riekkalanlahtea hän nousi veneensä hajareisin seisomaan ja alkoi keikuttaa venettä puolelta toiselle niin, että se melkein "hörppäsi" vettä

reunasta.

No, me tytöt emme voineet muuta kuin istua veneen pohjassa kauhusta kankeina ja huutaa täyttä kurkkua. Itse jo mietin, miten ihmeessä jaksaisin uida rantaan, jos vene kaatuisi. Tulihan se Reinokin lopulta tolkkuihinsa ja alkoi sou-taa kunnolla kotiin päin ja toi lastin ehjänä rantaan.

Miten ihmeessä se Riekkalanlahti silloin lapsen silmissä näyttikään niin suurelta? Nythän tuo on vain kapea soirake. Me kyllä uhattiin, ettei ikinä enää mentäisi Reinon kyytiin. Mutta tuo uhkaus unohtui kuitenkin pian. Mummolas- sa emme asiasta hiiskuneet mitään. Kalajuttua kerroimme kuitenkin aika "polleina poikina".

Terttu Ketola

Perheutisia

Inkeri Orpana 80 v.
Kälymme Inkeri

Haluan täällä Ilomantsin Käenkoskella aloittaa puheeni kevään kauneutta ja Jumalan ihmeellisiä lahjoja ihailen Psalmin 103:1-5 sanoilla: "Kiitä Herraa, minun sieluni, ja kaikki, mitä minussa on, hänen pyhää nimeänsä. Kiitä Herraa, minun sieluni, äläkä unhotta, mitä hyvää hän on sinulle tehnyt, hän, joka antaa kaikki sinun syntisi anteeksi ja parantaa kaikki sinun sairautesi, joka lunastaa sinun henkesi tuonelaasta ja kruunaa sinut armolla ja laupeudella, joka sinun halajamisesi tyydyttää hyvydellään, niin että sinun nuoruutesi uudistuu kuin kotkan."

Teidän ensimmäinen suuri päivänne Olavin kanssa, 25.5.1947, oli myös kesäisen kaunis ja toivoriikas päivä. Silloin lähditte laivalla vihille Puumalan kirkkoon, johon en vielä silloin päässyt mukaan, mutta muuten seurasin jännittyneenä tapahtumia. Siitä on nyt juuri kulunut 59 vuotta, ensi keväänä kuusikymmentä vuotta. Paljon

on sinä aikana tapahtunut, mutta olette saaneet ihmeen reippaan mielen ja jopa erinomaisen terveyden. Ei tarvitse siis vielääkään unhottaa sitä, kuinka suuria lahjoja Jumala on teille jakanut.

Olet, Inkeri-kälymme, ollut alusta alkaen, niin kuin jo 75-vuotispuheessani sanoin, koko perheen Inkeri. Olemme saaneet olla monella tavalla lähellä Sinua. Monet meistä ovat viettäneet kesälomat kodissanne ja nauttineet vieraanvaraisuudestasi täysin rinnoin. Et koskaan valittanut, et osoittanut meille mieltäsi. Me saimme puhtaat lakanat, hyvän ruoan ja kaikeksi lisäksi Sinulla oli sana hallussasi - ei meille aika käynyt koskaan pitkäksi. Olimme osa perhettäsi.

Tämä kaikki tapahtui sen lisäksi, että Sinulla riitti aivan tarpeeksi puuhaa 10 lapsen kasvatuksessa ja hoitamisessa. Olet hoitanut äidin roolin ja muun monitahoisen työn lasten parissa, muun muassa seurakunnassa, niin kunniakkaasti, että

tulit lopulta palkituksi harvinaisella tunnustuksella, Tasavallan Presidentin ojentamalla äitienpäivämitalilla, Suomen Valkoisen Ruusun Ritarikunnan I luokan mitalilla kultaristein. Olit saanut saman mitalin, tosin ilman kultaristia, jo poliittisesta työstäsi, mutta tuo äitienpäivämitali oli ihan paikallaan.

Uskon kuitenkin, että

suurin ajallinen palkinto on lasten ja lastenlasten, vieläpä lastenlastenlasten rakkaudessa ja läheisyydessä. Elämässä on hyvin paljon kaunista ja hyödyllistä, paljon kiitettävää, mutta se voi tulla sittenkin raskaaksi, jos ei löydä omaan elämäänsä sisäistä rauhaa ja iloa. Sinä, Inkeri, osaat varmasti jos kuka, arvostaa sitä lahjaa, jota koet Jumalan rakkau-

den kohteena, Jumalan lapsena joka päivä.

Teidän hääpäivänne oli 25.5., tänä vuonna, helatorstaina. Helatorstai heijastaa meille taivaallista viestiä, Jeesus elää, hän on elävänä, rakastavana, toivoa ja iloa antavana keskelämme. Hänen Sanansa ja helluntain sanoma, Hengen läsnäolosta, antaa sen kasvun, sen elämän kauneu-

den, jota mitkään vastoinkäymisetkään eivät voi riistää meiltä pois.

Niinpä tahdomme toivottaa tänä juhlapäivänä Sinulle, perheellesi, sukulaisillesi ja koko juhla joukolle Taivaan Isän siunausta ja rakkautta elämän jokaiseen hetkeen.

Ilomantsissa 27.5.2006
Eino Orpana

Inkeri Orpana täytti 80 vuotta 1.6. Juhlat pidettiin jo 27.5., jolloin Eino Orpana piti kälylleen oheisen onnittelupuheen. Kuva on 42 vuoden takaa Miika Orpanan ristiäisistä vuodelta 1964. Mukana serkkunsa ensimmäisessä juhlassa olivat Inkerin ja Olavin lapset Tuomo (vas.), Kari, Martti, Markku, Matti, Minna, Eija, Terttu ja Anne äidin sylissä sekä isä. Kuvas- ta puuttuu myöhemmin syntynyt perheen kuopus Ahti. Kuva on otettu Rääkkylän pappilassa.

Hyvän olon iltana laitettiin aasialaista ruokaa

Maailma globalisoituu, joten me martatkin haluamme pysyä mukana, etenkin meitä lähellä olevissa asioissa, kuten eri maiden ruoka- ja tapakulttuureista tiedottamisesta ja kaukana olevien maiden ruuan valmistustapojen oppimisesta. Kurkijoen Marttayhdistyksen hallitus lähetti kaksi edustajaa (puheenjohtajansa Arjan ja sihteeriinsä Eevin) Turun Ammatti-instituutissa aprillipäivänä järjestettyyn koulutustilaisuuteen nimeltä ”Aasialainen Taidelauantai”. Ainoana ehtona oli, että edustajat puolestaan kouluttaisivat Loimaalla koko yhdistyksen porukan.

Turun koulutukseen osallistui myös Marja-Leena Raholan marttakerhosta. Tilaisuuden järjestivät Varsinais-Suomen Martat yhdessä Cassandra ry:n kanssa. Helsingissä toimiva Cassandra järjestää kulttuurirajat ylittävää taidetoimintaa muiden järjestöjen kanssa naisille, teini-ikäisille ja lapsille sekä välittää erilaisia taideohjelmia.

Instituuttiin oli saapunut kolmisenkymmentä opintaluista eri ikäistä naista, jotka olivat kiinnostuneita aasialaisesta ruuanvalmistuksesta. Meidät jaettiin kahteen ryhmään. Toinen puoli siirtyi toiseen keittiöön valmistamaan filippiiniläisiä herkkuja ohjaajan

nykyisin Suomessa asuva Indonesiasta kotoinen oleva Teresita Ruutu.

Toinen ryhmä taas valmisti japanilaista sushia Aki Suzukin johdolla, joka on myös maailmankuulu Buto-tanssija. Itse kuuluin sushin valmistajiin, samoin Arja ja Marja-Leena. Arja kävi kyllä välillä vähän vaikoilemassa filippiiniläisten herkkujen valmistusta saadakseen nihinkin jonkinlaista tuntumaa.

Kun sushit ja muut herkut olivat valmiina, aloittivat opettajat kaikille yhteisen aasialaisien ryhmätanssien opetustuokion. Ilmeisesti tanssit olivat aika vaikeat muistaa, kun en pysty ohjaamaan yhtään tanssia. Mieleeni jäi vain Suzukin Buto-esitys, joka kuvasi kaiketi japanilaista elämänmenoa, niin rauhan aikana kuin taisteluissakin.

Koska meille oli annettu tehtäväksi kouluttaa omat marttamme aasialaisen keittiön saloihin, järjesti yhdistys 23.5. Tuulensuun palvelukeskukseen ”Hyvän olon illan” jumpan ja sushirullien teon merkeissä. Jokainen osanottaja sai valmistaa sushirullan tai ainakin sai seurata läheltä, miten rulla kootaan, koska kaikille ei riittänyt merilevyytä. Maistiaiset toki jokainen sai. Koska paikalla ei ollut keittomahdollisuutta, piti valmistavat työt tehdä jo kotona, keittää

sushiriisi ja paistaa 15 munan omelettit.

Sushi

Sushiin käytetään aivan siihen tarkoitukseen viljeltyä japanilaista riisiä, mutta jos sellaista ei ole satavilla, kelpaa riisi, joka on puuroriisiä vähän irtonaisempaa, mutta ei kuitenkaan pitkää riisiä. Riisiä pestään niin kauan vettä vaihtaen, että

vesi on kirkasta. Sitten laitetaan kannelliseen kattilaan 4 dl riisiä ja 4,5 dl kylmää vettä. Seosta kuumennetaan kiehuvaan ja keitetään hämmmentäen.

Lämpöä pienennetään siten, että seos juuri ja juuri kiehuu. Laitetaan kansi päälle, keitetään n. 20-30 minuuttia välillä hämmmentäen. Lopuksi levy sammuutetaan ja riisin annetaan

hautua 10 minuuttia.

Keitetään etikkaliemi, johon tarvitaan 7 rkl riisiviinietikkaa (jos ei saatavilla, käy myös omenaviinietikka), 4 rkl sokeria, 0,5 rkl ruokasuolaa. Liemi kiehautetaan ja jäädytetään ja sekoitetaan riisin joukkoon riisiä hämmmentäen ja esimerkiksi viuhkalla löyhytellen, jotta riisi jäähtyisi huoneenlämpöiseksi.

Sushirullia koossa Ritva. Sivusta seuraava Soile.

Moskovon neuvottelut keväällä 1944, osa 1

Suomen katkaistava suhteet Saksaan

Jäljennös jäljennöksestä Erittäin salainen

Pöytäkirja tehty Suomen ja Neuvostoliiton edustajien neuvottelukokouksessa, joka pidettiin Moskovassa maaliskuun 27. päivänä 1944. Saapuvilla olivat Suomen puolesta valtioneuvos J. K. Paasikivi ja ministeri Carl Enckell sekä sihteerinä varatuomari G. Enckell ja Neuvostoliiton puolesta ulkoasiainkomissaari V. M. Molotov, ulkoasiainkomissaarinapulainen herra Dekanosov, sihteeri ja tulkkki.

Kokous alkoi Kremlissä, kom. Molotovin virkahuoneessa klo 16.00 ja päättyi klo 18.45. Keskustelu tapahtui venäjän kielellä.

Keskustelu alkaa

Paasikivi: ”Käytän tilaisuutta lausukseksi Suomen hallituksen kiitokset siitä, että Neuvostoliiton hallitus on suostunut antamaan

meille selvityksiä välirauhanehdoista. Rohkenemme tulkita tämän suostumuksen vahvistukseksi siitä, että tarkoitus on luoda vankka pohja tulevalle rauhahallitselle naapurussuhteellemme, joka pohjautuu molemminpuoliseen luottamukseen ja kunnioitukseen.”

Molotov: ”Neuvostoliiton hallituksen puolesta pyydän saada tervehtiä Suomen hallituksen edustajia. Olen yhdessä apulaiskansankomissaari Dekanosovin kanssa saanut valtuudet antaa teille kaikki ne tarpeelliset selvitykset, joita Suomen hallitus on pyytänyt.”

Paasikivi: ”Madame Kollontayn välityksellä olemme saaneet Neuvostoliiton välirauhanehdot, mutta tahtoisimme saada selvityksiä niihin sekä samalla esittää Suomessa vallitsevan näkökannan.”

Molotov: ”Ovatko Suomen edustajat saapuneet

tänne saadakseen vain tulkin ”(interprétation)”, vai onko teillä mahdollisesti valtuudet tehdä lopullisia sopimuksia kanssamme?”

Paasikivi: ”Valtuutemme käsittävät ensiksikin välirauhanehtojen tulkin ja toiseksi omien näkökohtiemme esittämisen välirauhan tai lopullisen rauhan suhteen. Sitä vastoin emme ole valtuutettuja tekemään mitään sopimuksia. Neuvostoliiton meille ilmoittamat ehdot koskevat välirauhaa (peremirie) eikä lopullista rauhaa. Tämä kysymys olisi ensiksi selvitettävä.”

Molotov: ”Onko Suomen hallituksella mitään toivomuksia? Haluatteko rauhaa vai ainoastaan välirauhaa?”

Paasikivi: ”Tämä asia on epäselvä, sillä te olette koko ajan puhuneet vain välirauhasta. Haluaako Neuvostoliitto rauhaa vai välirauhaa?”

Molotov: ”Haluan muistuttaa teitä siitä, että meillä

puhutaan välirauhanehdoista.”

Paasikivi: ”Olen kysynyt madame Kollontaylta, mutta hän ei ole voinut antaa minulle mitään vastausta tähän, mutta hän oletti, että jotkin kysymykset joka tapauksessa lykätään lopullisiin rauhanneuvotteluihin saakka.”

Molotov: ”Neuvostoliitto on ehdottanut välirauhaa, mutta jos Suomen hallitus mieluummin haluaa rauhaa, niin Neuvostoliitto on valmis keskustelemaan rauhanehdoista.”

Paasikivi: ”Onko tarkoituksenne, että sotatoimet lopetetaan ja että muut ehdot lykätään suursodan loppuun?”

Molotov: ”Molemmat vaihtoehdot ovat ajateltavissa.”

Paasikivi: ”Tätä kysymystä ei ole lopullisesti käsitelty Helsingissä.”

Molotov: ”Mehän olemme toimittaneet teille kuusi välirauhanehtoa.”

Paasikivi: ”Käsitän siis, että nyt on kysymys vain välirauhasta.”

Molotov: ”Jos nyt ratkaistaan vain välirauhanehdot, niin lopullisen rauhan ehdoista täytyy neuvotella myöhemmin. Jos Suomen hallitus tahtoo, että me tässä tilaisuudessa keskustelimme rauhanehdoista, niin Neuvostoliitto voi mahdollisesti hyväksyä tämänkin vaihtoehdon. Me katsomme, että jos kysymyksessä on välirauha, niin esimerkiksi Neuvostoliiton sotavangit ja muut Suomessa olevat kansalaiset luovutetaan Neuvostoliitolle; jos taas keskustelu koskee rauhanehtoja, niin tulee kysymykseen molemminpuolisen sotavankien luovutus.”

Paasikivi: ”Entisenä juristina katson, että välirauha solmitaan vain määrääjäksi. Miten esim. suomalaisten joukkojen vetäytyminen 1940 vuoden rajalle on sopusoinnussa välirauhanehtojen kanssa?”

Omeletin munat rikotaan kulhoon, sekoitetaan joukkoon 4 rkl sokeria ja 1 rkl suolaa. Paistinpannulle laitetaan vähän öljyä, oikein ohut kerros munasekoitusta ja kun se on hyytynyt, kääritään rullalle pannun toiseen reunaan ja lisätään pannulle uusi kerros munasekoitusta. Kun tämäkin on hyytynyt, kääritään se edellisen rullan päälle. Näin tehdään kolme-neljä kertaa käärylettä kohden. Annoksesta tulee 5-6 käärylettä, jotka leikataan pituussuunnassa ohuiksi suikaleiksi.

Valmistukseen tarvitaan vielä kalaa (lohta tai tuoretta tonnikalaa), kevätsipulia, kurkkua ja wasabi-tahnaa. Myös kalat ja vihannekset leikataan suikaleiksi.

Eevi kävi opissa Turussa, minkä jälkeen oli helppo opettaa Kurkijoen Marttayhdistyksen porukkaa perinteisen japanilaisen ruuan, sushin saloihin.

Wasabi on vesikasvi, jota tavataan vain Japanissa. Kasvatus tapahtuu juoksevan veden alla. Sushin valmistuksessa käytettävä wasabi-tahna valmistetaan kasvin juurista. Jos aitoa wasabi-tahnaa ei ole saatavilla, voidaan se korvata maultaan hyvin samantapaisella piparjuurella. Kummin kasvin maku on hyvin voimakas, joten niitä tuleekin käyttää varovaisesti.

Pienenä vinkkinä näin suomalaisen makuun, sushissa voidaan lisänä käyttää purjosta, tillistä ja ruohosipulista valmistettua pieneksi hienonnettua seosta.

Sushirullan valmistus tapahtuu siten, että merilevälevy levitetään bambumattolle tai leivinpaperin päälle. Riisi annostellaan

ohueksi kerrokseksi merilevälevylle ja muut tarvikkeet asetellaan suikaleina päälle. Rullataan napakasti rullalle, leikataan erittäin terävällä veitsellä n. kolmen sentin paloiksi ja laitetaan palat pystyyn tarjoiluvadille.

Kun sushirullat oli tehty ja syöty, Arja ohjasi aivan perisuomalaisista taukojumppaa, huivia apuna käyttäen, sekä ilmankin, ja antoi vielä ohjeita kotona jatkamiseen. Tämän jumppahuuhkimisen jälkeen saimmekin sitten Hannelen keittämää hyvää kahvia ison ja maukkaan pullan kera.

Kiitos Hannelle kaikesta tiski- ja siivoustyöstä, meidän kaikkien puolesta.

Eevi

sa vapaaehtoisesti vetämään pois joukkonsa Suomesta. Toivomme myös piakkoin saavamme vastauksen Saksalta.”

Paasikivi: ”Voinemme siis todeta, että Neuvostoliitto on valmis solmimaan joko rauhan tai välirauhan Suomen kanssa.”

Molotov: ”Suhteiden katkaiseminen Saksaan on välttämätöntä kummassakin tapauksessa. Ensin on saatava aikaan sopimus tässä pääkysymyksessä.”

Jos Suomen hallitus ei suostu katkaisemaan suhteitaan Saksaan, mitkään muut keskustelut Neuvostoliiton ja Suomen välillä eivät enää voi tulla kysymykseen. Näin ollen on turha keskustella muista ehdoista. Korostan vielä kerran, että suhteiden katkaiseminen on pääkysymys. Meidän täytyy saada tieto Suomen hallituksen kannasta.”

Pääkysymys: Suomen katkaistava suhteet Saksaan.

Molotov: ”Kysymys ei ole juridikkasta. Onko Suomi valmis katkaisemaan sotilaalliset, poliittiset ja taloudelliset suhteet Saksaan

vai ei? Tämä on pääkysymys.

Emme vaadi, että Suomi joutuisi sotaan Saksan kanssa, vaikka tämä tietenkään olisi meille mieluisa ratkaisu. Pääkysymys on, että ko. suhteet katkaistaan (korosti tätä kolme kertaa).”

Paasikivi: ”Jos rauha solmitaan Neuvostoliiton ja Suomen välillä, tulee Suomi puolueettomaksi ja katkaisee luonnollisesti suhteet Saksaan.”

Molotov: ”Tuleva sopimus Neuvostoliiton ja Suomen välillä perustuu ennen kaikkea siihen, että kaikki suhteet Suomen ja Saksan välillä katkeavat. Suomi ei saa ylläpitää mitään suhteita Saksaan, niin kauan kuin suursota kestää. Välirauhanehdot perustuvat tähän.”

Paasikivi: ”Katkaisemme suhteemme Saksaan, niin pian kuin rauha solmitaan.”

Molotov: ”Toistan vielä kerran, että olemme valmiit tekemään sekä rauhan että välirauhan kanssanne.”

Neuvottelupöytäkirjan 1. osa on aiemmin julkaistu Kurkijokelaisessa 9.1.1954.

Kultahääpari Aune ja Pentti Julku

Loimaalainen Aune Pauna ja Kurkijoen Raihävää-rasta kotoisin oleva Pentti Julku vihittiin 20.5.1956 Kanta-Loimaan pappilassa, koska kirkko oli tuolloin varattuna muihin tarkoituksiin. Hääjuhla jäikin tuolloin pitämättä. Vahinko otettiin takaisin tasan 50 vuotta myöhemmin, jolloin vietettiin kultahäitä Loimaan Veteraanituvalla omaisten ja ystävien kanssa.

Nuoren parin ensimmäinen koti oli Loimaan Virkasuolla. Vuonna 1975 he muuttivat Loimaan Koivusuolle, kun Pentin vanhempien talo jäi tyhjäksi. Sen jälkeen pari viljeli molempia tiloja. Tilalla oli kanoja ja sikoja. Pentti on käynyt myös vieraalla töissä toimien kuorma-autonkuljettajana. Eläkepäivien koittaessa vuonna 1994 Julun pariskunta muutti omakotitaloon Loimaan kaupunkiin.

Virkasuolla asuu nykyään nuorin tyttäristä eli Päivi miehensä Heikki Järvisen kanssa. Heillä on lapset Niina, Joni ja Juuso. Poika Tapio asustaa Koivusuolla hoitaen kotitilaa vaimonsa kanssa.

Kaksostyttärillä Lilja Fernandezilla ja Silja Laihisella on kummallakin poika ja tytär. Siljalla Mika ja Outi ja Liljalla Tony ja Christina. Aunella ja Pentillä on siis kolme tytärtä ja yksi poika sekä seitsemän lastenlasta.

Häät jäivät 50 vuotta sitten pitämättä, joten toukokuussa oli aihetta kaksinkertaiseen juhlaan. Kultahääpari Aune ja Pentti Julku.

Perhepotretissa vasemmalta kaksi lastenlasten poikaystävää, Niina, Lilja-tytär, Mika, Outi, Silja-tytär, lapsenlapsen ystävä, kultahäämorsian Aune, vävy Heikki Järvinen, Joni, kultahäisulhanen Pentti, Tapio-poika, Juuso, Päivi-tytär, Tony, Christina ja lapsenlapsen ystävä.

Edellisessä Kurkijokelaisessa nro 20-21/19.5.2006 etusivulta alkaen Arja ja Urpo Heinonen kertoivat matkastaan Argentiinaan. Siellä paljastettiin suomalaisten siirtolaisten 100-vuotismuistolaatta, jonka suomenkielinen teksti ohessa.

1906-2006 100 vuotta suomalaisia Argentiinassa

Suomi jäätikkösi on sydämeni liekki rakkauteni on suuri kuin etäisyys välillämme minulle kuulut, vaikka koskaan en luoksesi pääse äitini silmissä taivaasi näin isäni lahjaksi jätti Kalevalan viisaudet ja suomalaisen sisun tänään olen amerikkalainen, eilen olin lapsesi tällä tunteen kielellä lentäköön kaipuuni bandoneonin kera kasvoin kaukana, mutta olen hedelmäsi joka lastesi kanssa maailmalle lähti illuusiota tavoittamaan sinun lapsesi, minun vanhempani, heille vuotavat kyneleeni

Enteet ja kummitukset

Vielä lapsuudessa oli erilaiset ennusteet ja kummitusjutut muodissa. Ennen kuin päästiin televisioaikaan, tarinat suusta suuhun kerrottuina saattoivat vähän muuttaa muotoaankin, mutta aina ne olivat yhtä jännittäviä kuulla.

Vanhan ajan kansa osasi lukea luontoa kunnioittavasti, sillä hyödylliset sääennusteetkin olivat kansantiedettä parhaimmillaan. Joskus ennusteet olivat vähän ristiriitaiset. Esimerkiksi, jos taivaanranta punoitti auringonlaskun aikaan, voitiin sanoa: ”Iltarusko, päivä paska tai iltarusko lämpimiks.”

Muurahaisten käyttäytymisestäkin ennustettiin. Käenkukunta ilmaisi elämänuodet jne. Sammakoennuste lienee enemän nykyaikaa. Jos ennuste ei aina täsmääkään, ei sovi moittia ennustetekijää, sillä säätilahan saattaa nopeastikin muuttua.

Ennen oli olemassa toisenlaisiakin ennusteita.

Eräskin emäntä väitti, että jos musta lintu lensi päin ikkunarautua, se tiesi aina läheisen kuolemaa. Samoin jos hammas lähti suusta, oli sekin kuolemanenne. Joillakin oli ”aavistus”, että jotain ikävä oli tulossa. Sitten on olemassa telepatia, johon itsekin olen taipuvainen uskomaan. Siinä kaksi ihmistä ajattelee samaa asiaa ja tuntee samoin, siis asia on läheinen molemmille.

Halvaantunut mies seiso

Entäs sitten enteet! Neikin olen kokenut isäni kuoleman kautta. Olin isääni hoitamassa hänen kotonaan muutaman päivän ennen hänen kuolemaansa. Viimeisenä iltana hän pyysi hakemaan naapurinsa Havut luokseen. Kun he olivat tulleet (Anita elää ja muistaa vielä tapahtuman), nousi isäni seisomaan ja lausui testamenttinsa todistajien läsnäollessa.

Kuinka halvaantunut

mies pystyi seisomaan sänkyänsä vieressä tuon ajan ja todistamaan, että oli täysissä sielun ja ruumiin voimissa? Sitten hän vielä pyysi meitä laulamaan virsiä, minkä teimme. Me valvoimme hänen toivomansa mukaan, ja naapurit poistuivat vasta aamuuskareilleen.

Isällä oli aina liivit päällä ja ”kirjan kokoinen” lompakko liivin sisätaskussa sydämen puolella. Yöllä liivien paikkana oli seinään sängyn päädyn kohdalle lyöty naula. Tasku sisälsi kaikki hänen arvopaperinsa.

Noustuaan seisomaan hän kehotti ainutta veljeäni Veikkoa ottamaan liivit haltuunsa sanoen: ”Minua ei saa mikään sitoa tänne maan päälle. Eikä kukaan saa pelätä: en jää kummittelemaan kenellekään!” Me kaikki muistamme nuo sanat kunnioittaen.

Me sisareni kanssa kuulumme ikään kuin hevonen olisi ajanut kovapyöräisillä rattailla. Päätelimme Huhtalan lähte-

neen rehun hakuun varhain aamulla, kunnes muistimme hänellä olleen kumipyöräiset rattaat. Ja olihan talviaika, ettei kolina kuulunut senkään puolesta. Myös äitini lähti vanhimman sisareni kanssa aamuuskareilleen. Me Veikon kanssa jäimme isän luo.

En mielestäni nukkunut, vaan istuimme hiljaa Veikon kanssa isän lähellä. Hiljaisuus oli tosi raukaisevaa, mutta tahdoimme täyttää isän toiveen valvomalla.

Sitten näin, kun ovesta tuli harmaisiin vaatteisiin pukeutunut naapurin emäntä, joka oli kuollut joitakin viikkoja aikaisemmin. Minulle ja Veikolle hän kumarsi tervehdyksensä ja käveli suoraan isän sängyn viereen, otti tätä kädestä kiinni, ja sitten he poistuivat yhtä hiljaisesti kuin emäntä oli tullutkin.

Katsahdin nukkuvaa isääni, joka puhalsi juuri muutaman uloshengityksen. Juoksin navettaan

kertomaan äidille ja sisarkolle, että isän elämäkäärä oli päättymässä. Kun tulimme sisälle, oli hänen evakkotiensä loppuun kuljettu.

Mielestäni en ollut unessa, mutta en väitä, etteikö tietoisuus pieneksi sekunniksi olisi kadonnut. Mutta miten selittää tuon hyvän, pois nukkuneen naapurin vierailu? Sille en ole saanut selvitystä näiden kuluneiden vuosikymmentenkään aikana. Tässä tapauksessa on pakko uskoa enneuniin!

Kukkapurkit hajosivat

Toisena esimerkkinä olen saanut luvan kertoa mieheni serkun vaimon kuolemasta. Pariskunta asui kerrostalossa kahdestaan. Mies oli rautateillä töissä. Vaimo oli jonkin tuotteen edustaja, jotenka he eivät aina tienneet, missä toinen oli. Matkapuhelimekään eivät silloin olleet vielä kovin yleisiä. Mies kotiutui tuona kyseisenä iltana aiem-

min, mutta ei ollut vaimostaan huolissaan, koska hänen työtehtävänsä saattoi olla kauempana.

Yhtäkkiä ilman mitään maanjäristystä, ampumista tai muuta ulkoista syytä kaikki kukat putoilivat ikkunalaudalta ja menivät rikki. Vaimo oli taitava kukkien kasvattaja, ja mieskin piti niistä. Ne kaikki sinkoilivat lattialle ja hajosivat pieniksi pirs-taleiksi. Mies kokosi särkyneet kukat roskikseen ja odotteli vaimoan kotiin pieni outo tunne rinnassa.

Yöllä soitettiin sairaalasta ja kerrottiin, että vaimo oli kuollut aivoverenvuodon vuoksi. Kuolinai-ka täsmäsi kukkien pirstoutumisen kanssa. Oliko pääkipu ollut yhtä rajua kuin kukkapurkkien särkyminen? Niin ainakin mies tulkitsee asian.

Uskon monilla muillakin olevan samanlaisia ”enteitä”, mutta he eivät välttämättä uskalla puhua peläten joutuvansa naurunalaiseksi. Minulle saa nauraa vapaasti, en siitä pahastu.

Aino Koppi

Loordi

Loordi meni ja voitti, hulluuden aika koitti.
Oopperan mörkö uusi, ihmiset innosta huusi.

Loordi elää nyt kuvissa, toreilla, saleilla ja tuvissa.
Kaikki kiittävät kilpaa, ei pelätä näköä inhaa.

Mikään ei hyvää tai pahaa, mitä vielä,
revitään rahaa.
Loordistako pelastus tuli,
katsotaan, kun ensi lumi sulii.

Anna

Uusi ihmeellinen alku

Tänään taas haltioiduin krookuksen takia. Sitä näkyy kolme senttiä. Sininen krookus. Keltaisia leskenlehtiä tienpielessä ja revii-riään laulava mustarastas. Se on kevättä!

Lastenlapset ajavat polkupyörällä kouluun, kun tie on jo kuiva. Minulla oli eilen ensimmäistä kertaa pyykki ulkona kuivamassa, talven jälkeen. Siis kaikkea niin tavallista ja arkista, ja kuitenkin askeleissa on uusi hilpeys. Mielessä läikähtää kummallisesti, ja silmät vettyvät väkisinkin, kun ajattelee kevättä ja kesää. Kuinka luonto ja minä ponnahtammekaan uuteen kuokistukseen. Olemme vapaita ja iloisia.

Tottakai kesälläkin voi olla tuskaa ja sairautta. Asiat huonosti. Mutta kevään ensimmäisinä iltoina, kun katsoo hitaasti tummuvaa mai-

semaa, on kuin se lupaisi... jotakin. Hipaisun taivasta. Sankaruutta talven taisteluista tai ikuisen elämän maassa, jossa talvea ei ole.

Tämä on elämän vaihe, jossa en enää himoitse ja halua oikein mitään, en edes keväältä. On hienoa, jos aurinko paistaa ja voin viedä aamukahvini ulos ja juoda sitä siellä. Mutta jos sataa, voin istua sisällä ja katsoa, kuinka vesi putoaa maahan, kasvattaa lammi-koita ja purosia. Enkä minä vie villatakkiani tai sukkia kovin kauas kesälläkään, että kun on koleaa, lämmikkeet löytyvät vikkellästi.

Kaikki suomalaiset tuntevat sanan kevät. Kaikille se tuo mieleen uuden vaiheen, alun johonkin. Elämän kevät, rakkauden kevät. Kasvamista, luopumista vanhasta. Keväilkää!

Vieno Hovatta

Mielipide

Laimea esitys

Olen odotellut, mitä mieltä ollaan Elisenvaaran pommituksista kertovasta TV-dokumentista Vaiennut murhenäytelmä. Hyvä kun siitäkkin viimein julkisesti puhuttiin, ainakin heille, jotka ovat sen katkerasti kokeneet.

Ohjelma oli hyvä, mutta kovin laimea. Kait sitä on teeveestä totuttu kamaliin räiskeisiin. Jotenkin en pitänyt siitä, kun niitä pommitajia esiteltiin siinä ohjelmassa. Ei pitäisi olla si-

nisilmäinen. Tehdään sitä rauhankin aikana kaikenlaisia kamaluuksia, jotka painetaan villaisella.

Otimme nauhalle sen pommitusohjelman ja esitimme vieraillemme. Ei se näyttänyt tekevän heihin vaikutusta: ”Siitä on pitkä aika. Sellaista se sota on. Jne.”

Vasta silloin reagoitiin, kun kerroin, mitä isäni oli tapahtumista puhunut. Yksi mies nousi ruokapöydässä seisomaan ja punaisena ja

vihaisena alkoi säittää: ”Uteliaita ihmisiä, mennään kauhistelemaan toisten surkeutta ja ympäriinsä kerrotaan kauhutarinoita.” Niin, että sellaista myötätuntoa hänen taholtaan. Toinen vieraamme alkoi kertoa, miten kamalaa hänellä oli lapsena, kun piti laittaa peitot ikkunoihin: ”Kyllä silloin pelotti.” Kerrottakoon, että hän asui Sisä-Suomesa, paikassa, josta oli 30 kilometriä kirkolle ja naapurinkin kilometri, eikä heillä ollut edes sähköä.

Kun lapsena muutimme, niin eräällä paikkakunnalla koulussa puhuttiin, kuka oli lahtareiden pentu. Se oli outoa. Kait se katkeruus säilyi ja periytyi, kun kohde oli lähellä.

Kaikilla evakoilla on vamma sielussaan, sodassa olleista puhumattakaan. En usko, että evakkojen lapset ovat saaneet kantaakseen evakon vammaa. Monet tunnetut henkilötkin ovat kertomansa mukaan syntymäpaikkakuntalaisia, vaikka molemmat vanhemmat ja suvut olisivat selviä evakkoja. Ja se on hyvä se.

Aika on parantaja. Minäkin itkin ennen, kun kuulin Karjalan kunnailta jne. Olin hiljattain kuuntelemassa isoa poliisikuoroa, enkä kyyneltäkään heruttanut edes Laatokalle, vaikka oikein oopperalaulaja esitti soolon.

Anna

Vaalimaalta Pietariin

Tänä keväänä kuljin halki Karjalan.

Kuljin Vaalimaalta Säkijärven kautta Viipuriin.
Näin Mannerheimin linjan,
kuljin Kyyrölästä Kivennavalle,
ohi Lintulan luostarin Terijoen kautta vanhaan Pietariin.

Kuljin sen silloin kun omenapuut kukkivat.

Näin niin monen kodin rauniot.
Näin kylä, joissa ei ollut yhtään asujaa.
Oli vain talojen kivijalkoja
ja omenapuut, jotka joka kevät
puhkeavat kukkaan,
ovat yksin puhjenneet jo vuosikymmeniä,
ja juhannusruusut ja akileijat,
jotka yhä koristavat porraspieltä,
joka kauan sitten ra'asti runneltiin.
Aina keväisin ne kukkivat odottaen:

Vielä kansamme tulee kerran
ja juuremme ravitaan.
Ja pihojen ruohokentät, joista yhä näkee,
että ne ovat olleet ihmisten asuinsijoina.
Ja multavat maat, jotka keväisin
odottavat siemenen kylvääjä.
Ja metsät, joissa kesäilloin käki kukkuu
varrotten kuulijaa.

Vaikka omat juureni ovat tiukasti
Varsinais-Suomen mullassa,
en enää koskaan mene Karjalaan
omenapuiden kukkimisen aikaan.
Villiintyneiden omenapuiden kukat
saavat tuskan rintaaani.

Ymmärrän Karjalan kansan kaipauksen
kun se salaa rinnassaan kaipaa
esi-isiensä Karjalaa.

Anja Aaltonen
Yläne

Miehet keittiössä

Taitaa Teräväisen Irjalla olla edessään kissanpäivät keittiöistä. Ainakin pääsiäinen näytti, ettei naisia tarvita keittiössä, kun miehiltä sujui kaikki lampaanviulun leikkaamiseen asti. Pojanpoika Juha leikkauspuihassa poika Ilkka apulaisena.

ONKS TIETOO VASTAUKSET

1. Apu (v. 1933, Seura v. 1934)
2. tomaatti
3. Eero Huovinen
4. Joensuussa
5. keliakia
6. Mikkeli
7. alkoholiliikkeet avasivat ovensa kieltolain päättymisen jälkeen
8. ylähuulessa
9. anka
10. Nuorgam

**LAATUA
EDULLISUUTTA
AMMATTILAISelta**

- Kellohuoltopalvelu
- Käsikaiverrukset
- Konekaiverrukset
- Korukorjaus/ kivi-istutustyöt
- Sormuksien valmistus
- Ja nyt myös lasikaiverrus

KAIKKI PAIKAN PÄÄLTÄ

KELLOLIIKE
Juhani Lankinen Ky
Kauppalankatu 2, Loimaa
Puh. (02) 763 2760
(Kaupungintaloo vastapäätä)

**MUSIIKKIVÄEN
PALVELUPAIKKA**

**LOIMAAN
MUSIIKKI**

Puh. 7622 950,
Oikokatu 3
Avoinna: ma-pe 10-17.30 la 10-14.00

**LOIMAAN VIIALAN
KONDITORIA-KAHVIO**

Kauppalankatu 2, puh. 763 2001
Avoinna: Ma - pe 8.30-17

Erikoishammasteknikko

MARKO ROSENDAHL

Vastaanotto Heimolinnankatu 14 Loimaa

Ajanvaraus puh. (02) 763 1179

Haapasen Hautaustoimisto

TÄYDELLINEN HAUTAUSPALVELU
Puh. 762 2700 ja 762 2857

Heimolinnankatu 16, 32200 Loimaa

Liikeajan jälkeen Reunanen puh. 762 2700
Matkap. 0500 531 814, 050 561 0547

ERLUND-talo

Hengittävä hirsitalo. Rakenteissa ei muoveja eikä epäorgaanisia aineita. Englannin MTV:n valinta Suomen edustajaksi Grand Designs-ohjelmaan.

Asu terveellisesti, hengitä vapaasti nelmiesi talossa, Erlund-talossa!

MELLILÄN HIRSITYÖ
Ysitie 345, 32300 MELLILÄ
Kotimaan myynti:
Juhani Eklund p. 0400-530 979
e-mail: myynti@erlund-house.com

KukkaBox

Puh. 762 2669

Vastapäätä Loimaan
Aluesairaala

Kaipuu saa näkyä

PALVELEMME
Ma - To 9 - 17
tai sopimuksen
mukaan

LOIMAAN KIVI
KIVICENTER

Palininkatu 2, Loimaa
Puh 02-7605 1221

Asianajaja

ASIANAJAJA
on asianajajaluetteloon hyväksytty lakimies, jolla on säädetty kokemus ja taito. Asianajajan toimintaa valvovat Asianajajaliitto ja oikeuskansleri. Asianajotoimistot hoitavat myös maksuttomia oikeudenkäyntejä ja oikeusturva-asioita.

**Asianajotoimisto
HEIKKI RANTANEN**
Varatuomari

Julkinen kaupanvahvistaja
Kauppalankatu 9-11 B, Loimaa
p. (02) 762 2888, fax 762 2313
heikki.rantanen@kolumbus.fi

**Asianajotoimisto
JARI HEIKMAN OY**
Asianajaja, varat. Jari Heikman
varatuomari Kaarina Nylamo
varatuomari Katri Nieminen
varatuomari Anne Röppänen
Turuntie 8-14, II krs. Loimaa,
puh. (02) 762 4400, fax 763 1301
jari.heikman@aatsto.inet.fi
www.heikman.com

Tarjoukset voimassa: perjantai - sunnuntai 2. -4.6.2006

Enemmän valinnanvaraa viikonlopuksi!

**HK Marinoitu porsaan
ulkofileepihvi n. 1,3 kg**

7,95
kg

**KULTA KATRIINA
KAHVI 500 g (3,78 kg)**

1,89
1/tal. pkt

Tuoretta & raikasta

Suomalainen kirsikkatomaatti 250 g (7,96 kg) **1,99** rasia
Hollannin paprikat 360 kg **3,60**

Saarioinen Iso Vaalea Karjalanpiirakka 630 g (3,00 kg)

1,89
ps

HK Kabanossit 400-500 g (6,23-4,98 kg)

2,49
pkt

Hartwall Jaffa tai Jaffa light 2-pack 2 x 1,5 l (0,73 l) Sisältö 2,19 Pantit 0,80

2,99
pkt

Frödinge Kakut 400-565 g (12,38-8,76 kg)

4,95
kpl

Creme Bonjour Tuorejuustot 200 g (9,95 kg)

1,99
rasia

Eldorado kuoritut katkaravut 500 g (11,98 kg)

5,99

SPAR LOIMAA
Kauppias Sami Toivonen
puh. (02) 763 6850
ma - pe 7-21, la 7-18,

**Ruokakauppa
Sinun makuusi**

LOIMAN
Alko 762 2062
nonstop parturi 040-765 7028
762 2848
Naisellista muotia Loimata -
Ritvan ja Olin Enes-keittiö
Ainuttuutuksella naiselle ja lapselle
LOP-Kultapiste 762 4432
763 2150
762 1413
76368520

SPAR